

## Hugflog skal valdast!

### Oddagrein

TAÐ er einki at siga til, at myndugleikarnir leita við ljósi og lykt eftir nýggjum inntøkumøguleikum. Tað er heldur einki forgjort í at myndugleikarnir nýta hugflogið í hesi leitan. Hetta so mikið meira sum hugflog ikki altíð er tað, ið mest eyðkennir virksemið hjá serstakliga kommunalium myndugleikum.

MEN hugflog skal valdast! At fara undir at flyta inn rusk og burturkast frá tveimum av heimsins mest framkomnu idnaðarlondum er at lata hugflogið taka ræði á viti og skili. Hetta er eisini galdandi, um innflutningurin gevur pening. Tað eru fleiri góðar grundir fyrri ikki at seta ætlanina um innflutning av burturkasti í verk. Vit hava nú í nokkur ár gjørt nógv burtur úr tí veruleika, at Føroyar hava heimsins reinasta umhvørvi á sjógv og landi. Vit hava marknaðarført okkara fiskavørur við at vísa til okkara reina umhvørvi. Hvussu sampakkar hetta við at flyta inn rusk úr landi við heimsins mest dálkandi idnað úr einum tí mest dálkaða umhvørvi?

FØROYINGAR liva av at framleiða mat – mat til heimsins mest umhvørvistilvitandi brúkarar. Tað krevur ikki nógv hugflog at ímynda sær, hvussu hesir brúkarar fara at reagera, tá tað einuferð kemur út, at vit umframt at framleiða mat innflyta burturkast og senda tað út í tað, sum skal eittast vera heimsins reinasta land, heimsins reinasta hav og luft og harvið eisini aftur í høvdini á somu brúkarum!

HETTA at innflyta burturkast og rusk úr framkomnum londum er eitt klassiskt eyðkenni fyrri tilfaturskomin lond. Hetta er eitt eyðkenni fyrri lond, ið eru púra niðurundir-komin og tiskil noyðast at lata sær alt lynda frá teimum sterku og ríku. Í so máta er tiltakið at innflyta rusk heilt eftir bókini, men tað er at vóna, at tað meira er av tilvild enn politikki, at hetta tiltak verður fyriskipað av einum sambandsstýrdum býráði! Men tað noyðist ikki at merkja at vit skulu finna okkum í øllum, sum borg-meistarar í Tórshavn finna uppá. Vit mæla ti teimum býráðslimum, ið kanska ikki hava eins nógv hugflog sum borg-meistarar, men vónandi eitt sindur meiri skil, at steðga hesum orðskapi. Landsstýrið eigur um neyðugt at hjálpa til.

Sosíalurin

## Lesarabrev

### Tað er ringur fuglur, ið drítur í egið reiður

Orðatakið kom mær til hugs nú um dagarnar tá eg frætti, at tað gjálvaði í meira lagi í Tinganesi og tað bilaði við áralagnum.

Ofra verður sipað til, at skiparin í Nesinum hevur siglt við Agnes Louise. Havi mangan hugsað um, hvussu góður skúli hetta var, og hvussu fast hesar skiparir lógu tá ið avloyst var og kósir varð uppgivin. Avloysarin átti og mátti endurtaka hana rætt. Hetta var ein

fastur og avgjördur táttur.

Tær flestu sluppinar høvdu eisini – um tær høvdu verið uttanlands – bønn um-borð. Men her var tað bara skiparin, ið hevði lykili. Jú, sanniliga – altíð hevur krav-ið verið stórt til skiparan, og serstakliga tá ið tað nærk-aðist landi, tá vikti hann ikki frá.

Um so er, at vit ímynda okkara land við eina slupp – t.d. Agnes Louise – var hon ongantíð so nær »landi«

sum okkara kára tostur-land. Vit liggja inni í tar-anum, og her hevur ógvus-ligt aftan á harðar land-synningsódnir, so tað stend-ur til at grunnbróta.

Ei dani í, at fólk ið tí frægara endanum, er slopp-ið sær av. Og um ikki skjott verður borið at, eru einars fáir eftir við kongin. Og tað er ein royndur lutur, at fór að betra fólk ið av, var skip-rin fyrri ongum.

Eitt varð rópt fyrri lu-

garsprát. Meira enn so kundi tað henda, at tað end-aði afturi í kahúttini, har yvirmenninir vóru, men tað øvugt kom ikki fyrri – at ka-hútsprát kom fram í lugarið.

So hóast hann hevur verið millum rættar menn, má ásannast, at ov lítið hevur rinið við lógmann okkara um borð á Agnes Louise.

Berið so í bandi, at vindur altur fæst í seglini og stýrið so at skútan aftur fæst í rúman sjógv. Tað er ynski fólksins. Tí tað er uttan av havi, vit skulu breyðføðast, antin við fiski ella komandi oljuvinnu. Síðan kunnu vit øll taka undir við Hargar-skaldinum, Pól F:

*Eg elski havið, har frættal grøt,  
og elski villan sum stillan fjørð,  
og merkur fagnar, hvar bylgjan aðrar  
– á ódaljörð.*

Leivur Eidesgaard

## Forsorgarlóg brúkast til útreinskan av føroyingum

Vit í okkara lagi koyra við-ari í eigna loppusirkusi okk-ara, at vit nú eru nógvur hundrad sjóður, ið eru savn-að í ringbind niðri á flat-londum og klassifiserad í trúnaði, – hvi man so vera???

Jú, munnu tey vera so nosslig, hesi ringbind?

Vit føroyingar eru bara so sterstøk frá øllum øðrum skapningum, ið Várhara skapti, og kanska sum tíðin fráliður kann okkara oyggjaland standa sum eitt alheims »seaworld« fyrri undarligar skapningar.

Nú er so Tíðindablaðið Sosialurin farið upp á barriklundar við herpör-inum Undantaksstøða fyrri land okkara.

Alt ímeðan loppucirkus-ið heldur fram, og sum eitt eksperiment er enn ein dani settur at eksperimentera við hesum lögnum verum, ið her enn búleikast.

Og gudarnir skulu vita hvat hesin dani fer at fáa burturúr?

Vert er at geva gætur, at onkur av loppunum í sirkus-inum roynir at bita frá sær. Eitt nú heldur formaður Javnaðarflokksins, at hesin dani ikki heilt veit, hvat danin vassar um, nú kriggj er millum lógmann og vara-lógmann um, hvør av teim-um, ið smuttar ígjøgnum netið uttan at geva ljóð frá sær, – so eingin er kósir loppusirkusleiðari (vara), meðan onkur er av landin-um farin.

Heiti varalógmaður man vera heldur nýtt fyrbrigdi í stýrisskipanarlógini, og minnst meg rætt kom hetta heiti fyrstu ferð upp á tal tá Petur Mohr Dam sáli doyði og Kristian Djurhuus sáli tók við sum lógmaður fram til næsta lögtingsval, og hetta var semja um, tí ikki varð met, at samfelagið

kundi vera uttan lógmann so langa tíð, fram til næsta lögtingsval, – men at slíkt loppumøn skil standast av hesum, sum nú er at hoyra, er bara so typiskt, og makan til egotripp, – man samfe-lagnum nýstast fleiri lög-menn?

Hava vit ikki ríkiligt við einum?

Síðan er formaður salong-sosialistanna grummi við tankan um, at ein lands-stýrismaður, ið nú umsitur læraramálsókið (ið er henn-ara yrkisóki), skal hugsað at gerast (vara) leiðari av loppusirkusinum.

Men eisini greiðir hon frá í somu viðmerking til síðu 2 í Sosialinum, at lógmaður setur landsstýrismenn í samstarvi við, **sjálvsagt** hinar samgonguflokkarnar, og víðari fer hon og sigur, at lógmaður kann eisini koyra landsstýrismann frá – men, og her kemur tað for-vitsniliga, men kemur hesin frákyrði landsstýrismaður úr øðrum flokki **má** hetta gerast í semju við **leiðsluna** í viðkomandi flokki, – skal slíkt stig ikki føra til sam-gonguslit, hetta í fylgi stýr-iskipararlógina, – men sum so mangt annað, so kann stýrisskipanarlógin helstast fram, tá hon er brúkarar, men at onkur hevur kukkað í dansin, tá tað við nýggju landsstýrismanna-setanini varð gingið beint imóti stýrisskipanarlógini og leiðsluni hjá nýggja landsstýrismanninum, ja, beinleiðis ignorerad lóg-maður samtyktina frá fylk-ingarleiðsluni, sum var handað honum persónliga, – men mangt er í neyðini nýtt, og er kanska vanlig kotyma í flokki lógmann, – men sera lógin atburður sum eisini hevur skapt bak-slag. Tí við hesum fram-

ferðarhætti er prógvað, at leiðslurnar í politisku flokk-unum eru uttan leiðslufør-leika generelt, tær hava bara til uppgávu at spæla fyrri gallarinum.

Tað er tankavekjandi og sera áhugavert, nú útvarp Føroya greiðir frá Tjekkia og stættasamfelagnum, ið er blivið har, – er tað ikki sama gongdin sum her heima hjá okkum sjálvum???

Men her er tað sum tá kettur hava gjørt sínar natúrligu skyldur og fara at royna at skava út yvir óhumskuna, hóast teirra menniskjaliga og samfe-lags/politiska gjørda er mangan ferðir verri, og tí ræður um hjá okkum, helst fleiri, at skava av lívsins kreftum, – tí lítið er at prýða og pussa gloriuna við. Onki er so satt sum tað. Onkur fráfarin landsstýrismaður heldur fyrri, at ikki ber til at fáa bæði í posa og sekk, og sigur seg samdan, – eins og hann eisini er sera samdur við figgjarmálaráðharran í, eitt nú at almannaforsoðin er besta loysnin fyrri føroy-ingin.

Komið er nú fram, at politisk semja er um, at tey arbeidstøku, ið eru fleiri enn somu tíð í fjør, skulu ikki hava lív lagað á hesum klettum.

Tað skal fara ein útreinskan fram, og sum amboð í hesi útreinskan av føroying-um úr Føroyum skal for-sorgarlógin nýstast.

Henda lóg er eitt kær-komið amboð, sum politikararnir gera sær dælt av, henda lógin fløvar teirra ringu samvitsku, – um slík er at hómá hjá okkum av teimum hóast ringt er at fata nakra samvitsku tá nýggja figgjarlógin er góðtíkin.

Man forsorgarlógin vera gjord fyrri verkafólk??? Tað man tykjast so, og sjálvandi

við serføroyskum ískoyti, av avmakt, politikskari av-makt og politiskum mót-vilja. Skulu landsins døtur og synir í besta aldri lata sær lynda at verða umsitin av slíkum politiskum dvørgum?

Er tað nokk, at borið verður fram ferð eftir ferð, at politikarar fáa sín dóm fyrri sínar ilgerðir mótev-gis samfelagnum, við ikki at verða valdir aftur???

Nei, so vist er tað ikki nokk, tað hjálpar als ikki samfelagnum hvørki um teir ábyrgdaða eru, verða afturvaldir ella teir sjálvir hava fingið varhuga av, at nú glóðir undir iljunum og sleppa sær til rýmingar frí-villuga.

Borgarin, ið her búleikast og ikki minni tey, ið ríkin eru av landinum, kunnu als ikki vera nøgd við, um hesi politisku dvørgar eru her ella har, tað er ikki teirra egna persón tað snýr seg um, men árinani teirra poli-tikkur hevur havt við sær fyrri samfelagið, – og tí skal afturgjaldast so ella so, við teirra »jordiska góðs« t.d., tá hava vit jú forsorgarlóg-ina, sum hjá so mongum øðrum, sum hava mist, og **tað uttan orsak**, – men av politiskum kleyvaskapi. Politikarar, ið hava víðfarið hetta samfelagið so illa, eru ikki bettur verdir enn at fara sama veg sum teir senda vanligu arbeidstøka føroy-ingin í dag, – vit hava jú fleiri forsorgarlógir at velja ímillum, eitt nú kriminal-forsorg o.a.

Danski blokkstuðulin er eftir øllum at døma ikki meira enn teir sjálvir hava at spæla fólk í húsi við.

K. Videre